

linger, nemlig en for Kvinde sygdomme, en for Dens sygdomme, en for Hud sygdomme og Syfilis, en for Nerve- og Sind sygdomme. og en for Dre-, Næse- og Svælg sygdomme — hvilket alt sammen ikke lader sig udføre i det nuværende Hospital. Denne Opregning, der let kunde forøges med talrige Mangler af mere speciel Natur, f. Ex. Utilstrækkeligheden af de Lokaler, der bruges som Politikum til gratis Konsultation for den ubemidlede Befolkning, kan dog ikke give noget tilstrækkeligt Billede af den forældede og uhenfjagtssvarende Indretning, hvorunder Hospitalet bogstavelig paa ethvert Punkt af sin Virksomhed lider. At den mangelfulde Indretning ikke blot er til Hinder for Sygebehandlingen og Undervisningen, men ogsaa paa forskjellige Maader er egnet til at befordre Hospitalsmitte, vil være indlysende; herom kan henvises til den nedenfor anførte Bemærkning af Stadslægen om en Hospitalsepidemi, der utvivlsomt staar i Forbindelse med Manglerne ved Latrinvæsenet. Naar Maalestokken anlægges, som den fra et moderne Hospitals standpunkt maa anlægges, er Tilstanden i det Hele saa slet, at en grundig Forandring allerede længe har maattet anses for paatrængende nødvendig.

Foruden den utidsvarende Indretning gjør ogsaa Manglen paa tilstrækkelig Plads overfor Befolkningens stærke Tiltag i Hovedstaden sig gjældende, saa at Hospitalet jævnlig maa afvise Syge, der søge Optagelse, hvor uheldigt det ogsaa kan være for deres Tilstand. Det vil allerede heraf fremgaa, at den stærke Udvidning af Kommunens Hospitaler i de sidste Aarier ingenlunde kan bøde paa Manglerne ved Frederiks Hospital, hvad der iøvrigt følger af, at dette som en væsentlig Institution efter sin Fundats er væsentlig beregnet paa at optage den ubemidlede Befolkning for en lav Betaling eller uden Betaling, saaledes, at Ruven dog ikke medfører Virkning som ydet Fattigunderstøttelse. For største Delen optages Hospitaler derfor af Befolkningsklasser, som ikke kunne henvende sig til de kommunale Anstalter.

Den Rgl. Fødsels- og Pleiestiftelse blev i Aaret 1787 udflyttet fra Frederiks Hospital, hvor den hidtil havde haft Lokale, og henflyttet til den tilstødende Eiendom i Amaliegade, som skænktes Stiftelsen af Enkedronning Juliane Marie. I Aaret 1803 indkøbtes tillige en anden Gaard til Stiftelsens Udvidelse. Disse Eiendomme vare ikke opførte til Hospitalsbrug og lode ogsaa meget tilbage at ønske, baade i hygieinisk og administrativ Henseende. Efterat Barselsebereren i længere Tid var optraadt med stor Voldsomhed paa Fødselsstiftelsen,

blev denne i 1844 underkastet en gennemgribende Ombygning. Herefter ere Lokalerne, der tjene til Brug for de Fødende, nogenlunde tilfredsstillende, skjøndt der efter Nutidens Fordringer savnes Meget. Derimod mangler der tilstrækkelige Rum for de Elever, som paa Stiftelsen uddannes til Forde-mødre, og for de lægevidenskabelige Studerende, som paa Grund af deres Tjenestes Fordringer ere nødte til at bo paa Stiftelsen; ogsaa Økonomilokalerne og Desinfektionsindretningen ere i en meget slet Tilstand, og navnlig er den egentlige Pleiestiftelse, der benyttes til de paa Stiftelsen fødte Børn, overordentlig mangelfuld. Men fremfor Alt mangler Fødselsstiftelsen Plads, saaledes at man nu i en lang Aarække har maattet henvise en Del af de fødende Kvinder til Stiftelsens Filialer, nemlig leiede Værelser i Byen, hvor de have Tilflytning fra Stiftelsen. Det er let at indse, at dette Forhold, baade af Hensyn til Barselkvindernes Behandling og paa Grund af Faren for Udbredelse af smitsom Barselseberer igennem de i Filialerne beskæftigede Forde-mødre, foruden i flere andre Henseender, er uheldigt, og der er derfor ogsaa tidligere fra Direktionen for Stiftelsen fremkommet Forslag om at søge Filialsystemet indskrænket. Paa Pleiestiftelsen er den stedfindende Overfyldning utvivlsomt Grunden til den uheldige Sundhedstilstand mellem de der forplejede Børn.

En særlig Ulempe for Hospitaler og Fødselsstiftelsen, som der vanskelig kan tillægges for stor Betydning, er den Omstændighed, at deres Bygninger ligge paa udfyldt Grund, og at denne Grund i det Mindste for en Del er dannet ved Opfyldning med de sletteste Materialier. Tillige er Grunden saa lav beliggende, at en Udtørring af den ved Dræning til Kloaker ikke lader sig udføre. Disse Forhold ere saa meget uheldigere, som Hospitalers Bygninger for største Delen ere lave enetages Bygninger, og Stuegulvet ligger næsten umiddelbart paa Jorden. Virkninger af Grundens fugtighed have vist sig ved den i Bygningerne fremkomne Svamp, og endsskjønt dens Indflydelse paa Sundhedstilstanden i Stiftelserne ikke direkte lader sig konstatere, er det næppe muligt at frakende Jordbundens slette Beskaffenhed en uheldig Betydning i denne Henseende. Eneste vist ere de sørgelige Hospitalsepidemier og Barselsebereren, som tidligere saa stærkt have hjemstødt Stiftelserne, efter Opfindelsen af den antiseptiske Behandling i høi Grad aftagne; men Tilstanden har dog ingenlunde i de senere Aar været fuldkomment beroligende. Saaledes har paa Frede-